

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ: Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ.Ν.Κεραμέως

ΘΕΜΑ: Για τη ρύθμιση περί 13ωρης εργασίας – Εργασιακή εξόντωση στο όνομα της "επιλογής"

Κυρία Υπουργέ,

Το νομοσχέδιο που φέρνετε προς ψήφιση περιλαμβάνει - ανάμεσα σε πολλές προβληματικές ρυθμίσεις - και τη δυνατότητα ημερήσιας 13ωρης εργασίας, με το πρόσχημα ότι αυτό αποτελεί "αίτημα των εργαζομένων". Θέλουμε να είμαστε σαφείς:

το 13ωρο δεν είναι αίτημα των εργαζομένων – είναι εμπαιγμός,είναι παλινδρόμηση στον εργασιακό μεσαίωνα.

Οι εργαζόμενοι αυτού του τόπου δεν ζητούν να εξουθενώνονται καθημερινά για να τα βγάλουν πέρα. Ζητούν να ζουν αξιοπρεπώς από το οκτάωρό τους, ζητούν συλλογικές συμβάσεις εργασίας, ζητούν προστασία από αυθαιρεσία, ζητούν πραγματική οικογενειακή ζωή, ζητούν να βλέπουν τα παιδιά τους, να υπάρχουν ως άνθρωποι.

Εν ολίγοις, ζητούν να μην τους αφαιρείται το οξυγόνο της δικής τους ζωής!

Παρουσιάζετε το νομοσχέδιο ως μεταρρύθμιση, ως «επιλογή». Και το πιο προκλητικό απ' όλα: προσπαθείτε να το εντάξετε σε ένα ευρύτερο αφήγημα περί "στήριξης της οικογένειας" και "παραγωγικής Ελλάδας".

Αν το ζητούμενο είναι η ενίσχυση της κοινωνίας, τότε η θέσπιση 13ωρης εργασίας είναι η απόλυτη αντίφαση. Δεν ενισχύετε την κοινωνία - την αποσυνθέτετε.

Γιατί πώς ακριβώς στηρίζεται η οικογένεια όταν ο γονιός δεν βλέπει τα παιδιά του;

Πώς οικοδομείται παραγωγική κοινωνία όταν οι εργαζόμενοι εξουθενώνονται και οι νέοι εγκαταλείπουν την χώρα για να βρουν αξιοπρεπή εργασία στο εξωτερικό;

Η 13ωρη εργασία δεν είναι μεταρρύθμιση, είναι διάλυση του κοινωνικού ιστού, είναι πλήγμα στην ψυχική υγεία της κοινωνίας.

Η ζωή σε μια χώρα όπως η Ελλάδα, με τις αξίες της οικογένειας, της υγείας, του πολιτισμού, δεν συμβαδίζει με ρυθμίσεις που θυμίζουν εργασιακή εκμετάλλευση περασμένων αιώνων. Αν η πατρίδα είναι κάτι περισσότερο από “βουνά και κάμπους”, τότε αυτό το «περισσότερο» το διαλύετε.

Αυτό είναι το όραμα μας για τα παιδιά μας; Αυτό είναι το όραμα μας για την πατρίδα μας;

Να μετατραπεί η Ελλάδα σε τόπο εργασιακής εξάντλησης, χωρίς χαμόγελο, χωρίς οικογένεια,τελικά χωρίς προοπτική;

Κατόπιν αυτών, ερωτάστε:

1. Με ποια **τεκμηρίωση** υποστηρίζετε ότι το 13ωρο είναι «αίτημα των εργαζομένων»; Υπάρχουν συλλογικά αιτήματα ή συνδικαλιστικές παρεμβάσεις που το υποστηρίζουν; Αν ναι, ποιες είναι;
2. Πώς διασφαλίζεται ότι η «συναίνεση» του εργαζομένου στην υπερωρία είναι **πραγματική, ελεύθερη και όχι αποτέλεσμα εργοδοτικής πίεσης ή ανάγκης επιβίωσης**;
3. Πώς τοποθετείστε απέναντι στις καταγγελίες και τα στοιχεία που δείχνουν πως η εντατικοποιημένη εργασία οδηγεί σε αύξηση εργατικών ατυχημάτων, ψυχολογική εξάντληση, κατάρρευση οικογενειακού χρόνου και μαζική υποβάθμιση του βιοτικού επιπέδου; Με άλλα λόγια πώς προασπίζεστε σε αυτό το πλαίσιο τις **αρχές που δηλώνετε ότι υπηρετείτε** - την οικογένεια, την πατρίδα, τον σεβασμό στη ζωή και τον άνθρωπο;

Αθήνα, 13.10.2025

Ο ερωτών Βουλευτής

Αθανάσιος Ρακοβαλής

Βουλευτής Επικρατείας

Δημοκρατικό Πατριωτικό Λαϊκό Κίνημα «Νίκη»